

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii

Evangelhia Duminicii (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr Ev. Luca 10, 25-37)

În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Dar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești în ea? Iar el, răspunzând, a zis: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși». Atunci Iisus i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat lăsându-l aproape mort. Din întâmplare, un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc, venind și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin; apoi, punându-l pe asinul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Deci, care dintre aceștia trei îți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a răspuns: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

*Astăzi, 11 noiembrie, pomenirea
Sf. Mare Mc. Mina și Sf. Mc. Victor,
Vichentie și Ștefanida*

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoițele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeuul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Troparul Sfinților mucenici)

PELERINAJ ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Marți 13.11.2018, parohia noastră organizează un pelerinaj de suflet la Biserica „Sf. Nicolae” din localitatea Călărăși Sat, unde vom avea o întâlnire cu Părintele Andrei Cojocari și cu credincioșii din această parohie, în vederea înfrățirii cu parohia noastră.

Programul pelerinajului de o zi va include și câteva obiective bisericesti din Raioanele Ungheni, Călărăși și Strășeni. Vom vizita:

- Mănăstirea Veverița
- Mănăstirea Frumoasa
- Mănăstirea Hărbovăț
- Mănăstirea Hârjăuca
- Mănăstirea Căpriană

Vom serba împreună „Lăsatul secului în Basarabia”, iar dacă timpul ne va permite, încercăm să ajungem și la alte două mănăstiri: Condrița și Suruceni.

Relații și înscrieri: la Pangarul bisericii, sau tel: 0747 772 827

Gestul frumos te face arătos !

Prin pilda rostită în fragmentul evanghelic de astăzi, Mântuitorul oferă un răspuns la cele două întrebări primite din partea învățătorului de lege, dar totodată ne lasă să descoperim singuri că Samaritanianul milos, prin gestul său, devine și pentru noi, cei de astăzi, un om foarte plăcut, chiar dacă nu știm cum arăta la înfățișare. Și nu e singurul loc din Scriptură în care transpar trăsăturile care ne fac cu adevărat frumoși.

Câteva reflexii scripturistice despre frumusețea fizică

Dintotdeauna înfățișarea fizică a persoanei, expresia exterioară a personalității, a constituit și constituie un reper important în afirmarea în societate, în confirmarea valorilor care definesc fiecare ființă umană. „Kalokagathia”, înfățișarea exterioară armonioasă ce înveșmântează un caracter frumos, a devenit de-a lungul istoriei un reper discutat și disputat în toate culturile și a constituit punct de referință chiar și atunci când este vorba de abordarea vieții din perspectivă religioasă.

Cum ar trebui să fie femeia ideală, în calitate de ființă completă și complexă, care să îndeplinească exigențele riguroase ale religiei revelate, să fie pe măsura a ceea ce așteaptă Dumnezeu de la om ? Oricât am căuta în scrierile Sfintei Scripturi o descriere explicită în ceea ce privește trăsăturile fizice ale femeii ideale, efortul nostru ar fi în zadar, deși de multe ori se vorbește de femei frumoase, precum Sara, cea „frumoasă la chip” (Facere 12,11). La fel și Rebeca (Fac. 24,16) sau Rahela (Fac. 26,7). Precum vedem, frumusețea fizică se limitează la chip, la față, care exprimă cel mai bine starea sufletului, caci însuși Dumnezeu observă: „Când faci binele, oare nu îți este fața senină ?” (Fac. 4,7).

Alteori frumusețea fizică este exprimată prin imagini și comparații poetice, ca în Cântarea Cântărilor (4,1-4): „Cât de frumoasă ești tu, draga mea, cât de frumoasă ești! Ochi de porumbiță ai, umbriri de negrele-ți sprâncene, părul tău turmă de capre pare, ce din munți, din Galaad coboară. Dinții tăi par turmă de oi tunse, ce ies din scaldătoare făcând două șiruri strânse și neavând nici o știrbitură. Cordeluțe purpurii sunt ale tale buze și gura ta-i încântătoare. Două jumătăți de rodii par obrazii tăi sub vâlul tău cel străveziu. Gâtul tău e turnul lui David, menit să fie casă de arme: mii de scuturi atârnă acolo și tot scuturi de viteji.”

De ce totuși nu găsim în Scriptură referiri concrete asupra trăsăturilor fizice care să exprime frumusețea umană, ci se pune accent mai degrabă pe trăsăturile sufletești ? În primul rând, pentru faptul că idealul de frumusețe imaginat de către oameni e foarte diferit, în funcție de gusturi, timpuri, locuri, împrejurări etc. S-ar putea spune că fiecare om are o viziune personală în ceea ce privește frumusețea. În al doilea rând, pentru că percepția personală a omului se schimbă în timp. În al treilea rând, pentru că o judecată sănătoasă va aprecia

frumusețea trupului ca accesoriu al calităților sufletești ale omului.

Chiar și în viața cotidiană, observăm că trăsăturile fizice capătă importanță, sunt puse în valoare abia atunci când oglindesc o anume frumusețe interioară, sau calități deosebite. A se observa că până și celebrele concursuri de frumusețe conțin pentru participante „probe” de inteligență, cultură, perspicacitate, altruism etc., semn că frumusețea fizică trebuie judecată și contextual, nu doar raportându-ne la anumiți „parametri” prestabiliți de statistici sau gusturi circumstanțial-subiective.

Punând în plan secundar „farmecul înșelător” și „frumusețea deșartă” (Pilde 31,30), Solomon cel înțelept elogiază în același capitol (31) trăsăturile care fac ca o femeie să fie cu adevărat frumoasă: destoinicia, hărnicia, înțelepciunea, jertfelnicia, devotamentul, purtarea de grijă, milostenia și spiritul organizatoric-administrativ indispensabil pentru propășirea unei familii. A se observa că textul scripturistic indică faptul că frumusețea femeii strălucește cu adevărat și abia atunci capătă consistență, când în ea se oglindește frumusețea unei familii, onoarea unei familii, demnitatea unei familii și mai ales unitatea și reușita unei familii.

De-a lungul veacurilor frumusețea trupeză a dobândit asocieri improprii cu „tehnici” și metode de înfrumusețare, precum cosmetica, chirurgia plastică, publicitatea, sau, mai nou, cu „arte” care adaugă inele sau mărgelile în diferite părți ale feței sau trupului, care pictează adevărate „opere de artă” prin tatuaje pe care le vei purta ca o povară toată viața, sau chiar prin simpla „prelucrare a imaginii”, care transformă „originalul” dăltuit de Dumnezeu, înfățișarea fiecăruia dintre noi, într-un „hibrid” al gusturilor trecătoare.

Și atunci, să neglijăm într-un total modul cum arătăm, să nu ne mai intereseze cum ne privește lumea ? Fără îndoială că, atunci când Domnul nostru Iisus Hristos a sintetizat Legea Vechiului Testament în două sentințe esențiale, dintre care a doua cere: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Marcu 12,31) ne-a cerut implicit să ne iubim și pe noi înșine. E o iubire ce pare a ține mai degrabă de firea noastră, o iubire instinctivă, necontrolată, dar care totuși angajează o anumită responsabilitate și față de trup. Doar că „grija pentru trup să nu o faceți spre poftă” (Romani 13,14).

Trăim astăzi un paradox: întâlnim bărbați cu vestimentație de la casele de modă, dar cu soții nefericite, sau femei cu înfățișare și ținută impecabile, dar cu copii prost educați. Nu poți să nu te întrebi: unde este frumusețea ? – Iată ce ne spune Sfântul Apostol Pavel: „femeia este slava bărbatului” (I Cor. 11,7). Și înțelegem de aici ceva extrem de important pentru noi, anume că frumusețea personală se definește și se evidențiază cu adevărat în viața de familie, în starea de bine a celorlalți, se vede în faptele bune, în gesturile de omenie sau calitățile pe care le-am răsădit și cultivat în oamenii între care trăim.

Prof.dr.d. Ana-Maria Bodai și Pr. M. Mărgineanu

„Ai grijă de el !”

Cuvânt exegetic al Sfântului Ambrozio al Milanului la evanghelia duminicii

(Lc. 10, 26-28) *Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns, fă aceasta și vei trăi.*

Cu aceste versete începe textul care descoperă pe cei care, uitând de duhul Legii, se credeau în sinea lor a fi învățători ai ei. Hristos le arată că nu o cunosc, chiar de la primul capitol. Atât Tatăl, cât și Fiul, au vestit taina întrupării dumnezeiești, spunând: *Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău* (Deut. 6. 5) și *să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși* (Lev. 19, 18). Domnul i-a spus învățătorului de lege: *Fă acestea și vei fi viu*. Dar el, cel care nu cunoștea cine este aproapele său pentru că nu credea în Hristos, a răspuns: *Cine este aproapele meu?* Cine nu cunoaște pe Hristos nu cunoaște nici Legea. Cum ar putea el să cunoască Legea, dar să nu cunoască Adevărul, pentru că Legea propovăduiește Adevărul?

(Lc. 10, 30) *Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort.*

Ierihonul simbolizează această lume. Adam, alungat din Rai (Fc. 3, 23), din acel Ierusalim ceresc (Ev. 12, 22), a căzut din el, greșind prin păcatul său, adică a plecat dintre cei vii la cei muritori, pentru care nu schimbarea locului, ci a purtării a însemnat căderea. Omul s-a schimbat foarte mult față de acel Adam care se bucura de fericirea veșnică. Când s-a îndreptat spre păcatele lumești, Adam a căzut printre tâlhari, printre care nu ar fi căzut dacă nu s-ar fi abătut de la poruncile cerești și nu s-ar fi făcut singur o pradă lor. Cine sunt tâlharii, dacă nu îngerii nopții și ai întunericului, care iau câteodată chip de înger al luminii (2 Cor, 11, 14), dar pe care nu pot să-l mențină? Acești îngeri, mai întâi fură veșmintele harului spiritual primit de noi, apoi se deprind să pricinuiască răni. Dacă păstrăm nepătate veșmintele noastre, nu vom primi loviturile tâlharilor. Bagă de seamă, de teama că prima dată ești dezbrăcat precum și Adam s-a dezbrăcat de porunca divină, lepădând pronia și aruncând veșmântul credinței (vezi și Fc. 3, 7). Adam a primit o rană aducătoare de moarte, prin care toți oamenii ar fi căzut dacă acel Samarinean, în drumul Său, nu i-ar fi legat rănilor.

(Lc. 10, 31-33) *Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în*

acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă,

Acest măreț Samarinean nu s-a ferit de cel de care preotul și levitul s-au ferit. Într-adevăr, cuvântul Samarinean înseamnă *păzitor*. Interpretarea este aceasta: Cine este Păzitorul, dacă nu, *Cel ce păzește pe prunci este Domnul* (Ps. 114, 6)? Astfel, precum există un iudeu în literă și unul în duh (Rom. 2, 28-29), în același chip există un samarinean în afară și un altul în taină. Aici, Samarineanul coboară. Cine este acela, decât Cel care S-a coborât din cer și care S-a înălțat la cer, adică Fiul omului care este în cer? (In. 6, 33). Când Îl vede aproape mort, fără nimeni care să-l vindece, precum pe acea femeie cu scurgere de sânge care și-a cheltuit toată averea pe doctori (Mt. 9, 20), El vine la acesta. Prin darul milei, a devenit aproapele nostru, primind să ia firea noastră ca să se înrudească cu noi.

(Lc. 10, 34) *Și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.*

I-a legat rănilor, turnând untdelemn și vin. Acel Tămăduitor are felurite leacuri, toate care vindecă. Un cuvânt al Său leagă rănilor, altul toarnă untdelemn, iar altul toarnă vin. Leagă rănilor cu lege mai strânsă. Tămăduiește prin iertarea păcatelor și curăță ca și cu vin, prin aducerea aminte de judecată.

(Lc. 10, 35) *Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da.*

A doua zi, care este această a doua zi, dacă nu ziua Învierii Domnului, despre care s-a spus: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul (Ps. 117, 24)? Hristos a luat doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: *Ai grijă de el.*

Curățenie generală pentru pregătirea Hramului bisericii

Zilele de luni, marți și miercuri din săptămâna ce s-a încheiat, au fost zile de mare angajare pentru parohie, prin acțiunea de curățenie generală ce s-a făcut în biserică, în altar, în spațiile anexă și în zona de acces în parcul parohial.

Cu acest prilej a fost spălată și toate veșmintele preoțești și acoperemintele liturgice. Dorim să exprimăm mulțumiri celor care ne-au sprijinit în această acțiune și să evidențiem în mod deosebit pe doamnele Aurica Raveica, Florica Cimpoi, Maria Arămeanu, Stratina Mihai, Eufrosina Crudu, Amalia Zaharia, Maria Iacob, precum și pe domni George Costin, Neculai Cimpoi, Vasile Frunză, Petru Zaharia, Vasile Arămeanu, care, sub nemijlocita coordonare a P.C. Paroh Mihai Mărgineanu și a doamnei Preotese Gabriela Mărgineanu, au lucrat cu multă jertfelnicie.

Săptămâna care urmează, sub directa coordonare a P. C. Pr. Iustinian Răduc, se va finaliza curățenia în parcul parohiei.

Cronicar

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_scf@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Lósonczy, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programul liturgic al săptămânii

◆ **Duminică, 11 noiembrie 2018,**

08:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Miercuri, 14 noiembrie 2018, Începutul**

Postului Nașterii Domnului

8:00, Acatistul Sf. Ap. Toma

◆ **Joi, 15 noiembrie 2018**

18:00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

◆ **Vineri, 16 noiembrie 2018**

18:00, Slujba Sf. Maslu

◆ **Sâmbătă, 17 noiembrie 2018**

07:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur

18.00

**24-25 noiembrie:
Hramul
bisericii noastre**

**Încă din prima
săptămână a lunii
noiembrie,
s-au inițiat și
pregătirile pentru
Hramul închinat
Sfintei Mari
Mucenițe
Ecaterina,
24-25 noiembrie.**

**Cei care doresc să ne
ofere sprijinul
în organizarea**

**sărbătorii se pot adresa la Pangarul Bisericii
noastre pentru a face donații sau pentru a obține
detalii și informații în acest scop.**

Picătura de înțelepciune

Într-o seară, la un han, doi călători vorbeau despre drumul lung pe care îl mai aveau de străbătut, cinstindu-se cu un pahar de vin. Deodată, lumea afară începe să țipe. Alarmați, cei doi ies în uliță, unde văd o casă cuprinsă de flăcări, iar alături o femeie țipând:

– Copilul meu, copilul meu este în casă!

Fără să stea pe gânduri, unul din cei doi călători intră printre flăcări și, după ceva timp, iese cu pruncul în brațe. Femeia îi mulțumește cu lacrimi în ochi, în timp ce lumea îl privește cu admirație, pentru fapta sa. În tot acest timp, prietenul său nici nu se mișcase, ci aștepta liniștit în fața hanului. Întorși amândoi la masă, acesta îi spune:

– Ești nechibzuit. Puteai să mori, ce te-a făcut să-ți riști viața?

– Am sărit în flăcări pentru a salva copilul. N-am făcut nimic deosebit. Dacă te uiți cu atenție în jurul tău, vezi că toate se jertfesc unele pentru altele: până și grăunțele din pământ putrezește pentru ca din el să răsară o plantă nouă, o mlădiță care să ducă viața mai departe. Mama își sacrifică tinerețea pentru a-și crește copiii și a-i educa, soldatul moare apărându-și țara și așa mai departe; toate trăiesc unele pentru celelalte.

– Bine, dar dacă ai fi murit și tu, ce realizai?

– Atunci, poate că aș fi fost și eu asemenea grăunțelului...

Călătorie temerară în anul centenar

La cei 77 de ani ai săi, domnul Profesor Ion Mărgineanu, și-a propus să marcheze Centenarul Marii Uniri mergând pe jos de la Bălți, până la Alba Iulia, unde dorește să fie prezent pe data de 1 decembrie, pentru a participa la festivitățile legate de Sărbătoarea națională a României. Fost deputat în primul parlament al Republicii Moldova și semnatar al Declarației pentru Independență, domnul Ion Mărgineanu și-a propus să parcurgă pe jos cei 500 de

kilometri dintre cele două orașe, mergând câte 20 km pe zi.

În dimineața zilei de marți 6 noiembrie a.c., domnul Ion Mărgineanu a poposit la biserica noastră, unde mai fusese adeseori pentru a participa la slujbe, alături de fiica sa Violeta, ce locuiește în această parohie. De data aceasta mi-a cerut să fac o rugăciune pentru călătoria sa, pe care o dedică „dragostei de țară, de mamă, de adevăr curat”

În cadru restrâns, dar într-o atmosferă emoționantă, după rostirea rugăciunilor, i-am oferit din partea Parohiei Toma Cozma un Steag tricolor și o Cruce sculptată, adusă de la Ierusalim. Sunt simbolurile care i-au ajutat pe români să treacă demni prin toate vicisitudinile istoriei noastre zbuciumate.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să îl ajute să fie la Alba Iulia prezent, purtând Steagul și Crucea pe care i le-am oferit.

Pr. Mihai Mărgineanu